

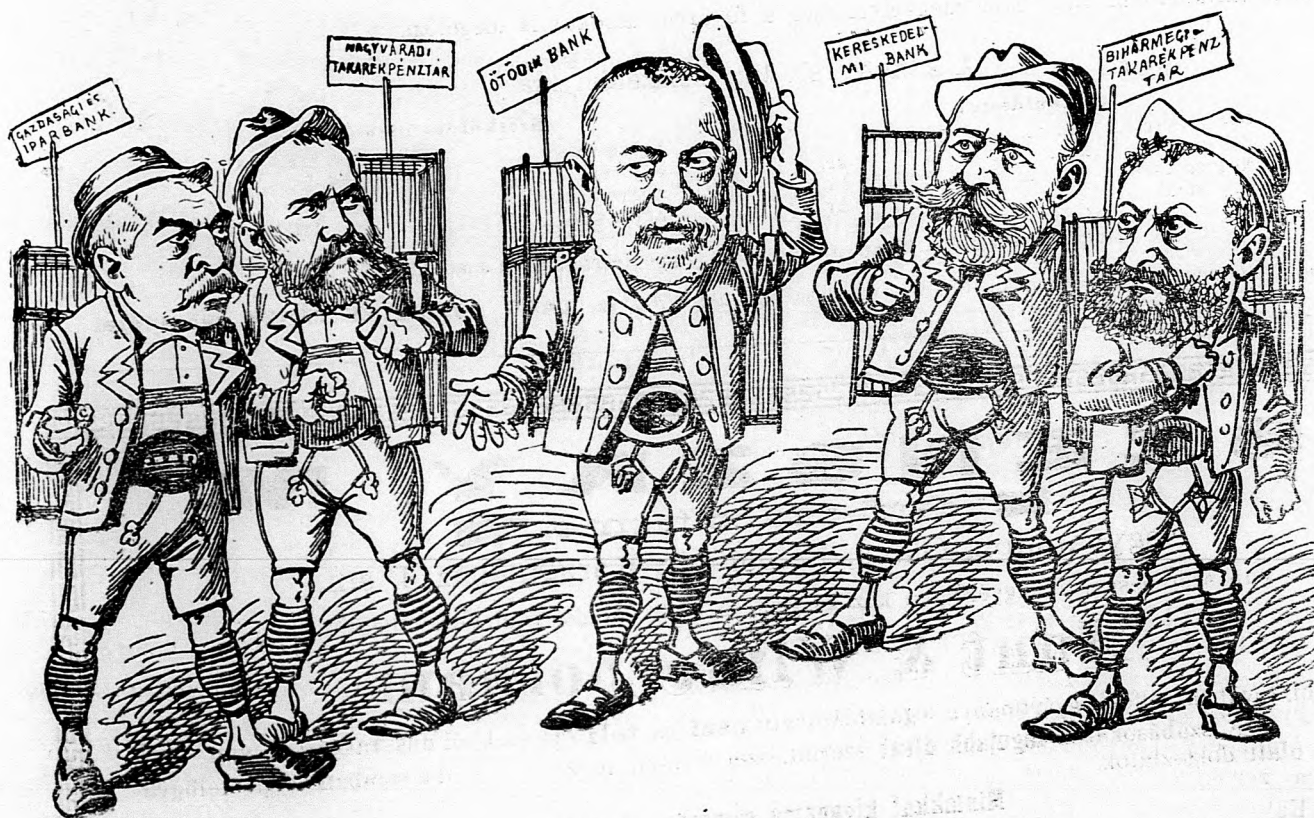
ELŐFIZETÉSI ÁRA :
 Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
 Egyes szám 16 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
 Nagyvárad, Uri-utca 5. sz.
 LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA NYOMDÁJA.

KAPHATÓ :
 Kiss Dávid, Kutasi D., Pauker Dániel és Sonnenwirth I.
 kereskedésében.

A „MADARÁSZ”-BÓL.

— Az ötödik nagyváradai bank bevonulása. —

*Sarkady Tihamér: «Adj' Isten, valahányan vagytok,
 Valahányan vagytok!
 Itt volnék, ha nem is akartok,
 Ha nem is akartok. Adj' Isten!»*

Az ő nevérol zengek ujra,
Egy örök téma ez a név.
A szittyá fő már őszül s szive
Még csupa tűz, még csupa hév.
Mert a hol lelkesedni kell, vagy tenni,
Hol eszme pártolásra vár,
Ott terem rögtön Sipos Orbán
És izgat és kapacitál.

Majd «Szigligeti-Társaság»-ot
Csinál, majd «Magyar Egylet»-et
És a hol csak a magyar nyelvét
Megvédni, terjeszteni lehet,
Ott feltűnik az öreg szittyá,
Mint felhők közt a napsugár.
S a dőrék gúnyolják bár érte,
A kezdett úton meg nem áll.

Én bámulom ez «öreg ifjut»,
Hisz olyan ritka már e faj.
Pihenni vágyik csak az ember
Idők multán, ha ősz a haj.
Sőt pihen ma az ifju is már —
Hisz fáradt, spleenes mind nagyon.
E kozmopolita világban
Az öreg Sipost bámulom.

Mert hol van az ifjuság? kérdem
A tánczteremben lejtének,
A kávéház gőzös körében,
Ott lebzsel az ifjú sereg.
Mint Faust, mind olyan tudományos
És philosoph, mind, a biza!
Nevetnek mindent s azt vallják, hogy
Epicurnak van igaza.

Ti ifjak, menjetek tanulni,
S mint egykor, lelkesedjetek.
S ha nincsen tűz már szívetekben,
A vén Síposra nézzetek.
Az ő kiolthatatlan lángja
A milyen fényesen lobog,
Tán szikrát fog még kebletekben
Ti «alvó ifjú magyarok!»

Bagoly.

HITELES HIREK.

Személyi hírek. *Diósi* Soma új librettót írt, a melyhez a zenét *Offenbach* fogja komponálni. — *Beleznay* Antal egy bass-secund hang felfedezése czéljából a zeneegyesület költségén fölfedező-körutra indult Katonavárosra. — *Csanády* Ákos jelenleg egy új bűntető kodexen dolgozik, mely magában foglalja a könnyelmű malaczkok vétségei ellen alkalmazandó paragrafusokat. — *Walter M.* Antal kijelenti, hogy ő csak a *Rimanóczy* fürdőjében fürdik, — *Rimanóczy* pedig kijelenti, hogy ő csak a *Walter M. Antal* éttermében étkezik. — *A* «Szabadság» felhívására, hogy a nagy-

váradí éjjeli élet kellemesebbé tételéről a rendőrkapitánynak kellene gondoskodni: *Rimler* Károly főkapitány hivatalból tanulmánylumpolásokat rendez minden este a rendőrbiztosokkal.

*

Csak szép sorban. Először is *Bordé* Ferencz páczolta be *Fusth* Sándort, erre *Fusth* Sándor páczolta be *Bordét*. Erre aztán *Bordé* páczolta be *Kelement* és *Czeripet*. Ha nem csalódnunk, ilyen formán az egész tisztelt társaság be van páczolva.

*

A viszeseteket csakugyan meg kell már csinálni. Mert ha még sokáig késlekednek vele, egész árvíz keletkezik a «Nagyvárad» szerkesztőségében a vízvezetésekről írott czikkekből.

*

A komádi csoda. Komádiban egy kétfejű gyermek született. Dr. *Lamberger*, a ki a gyermeket megvizsgálta, kijelentette, hogy ilyen Istencsodája még nem létezett. Hát a kétfejű sas?

*

Carnevál herceg megérkezett. Egyelőre azonban csak azt a nótát dudolja: «Rózsabokorban jöttem a világra.»

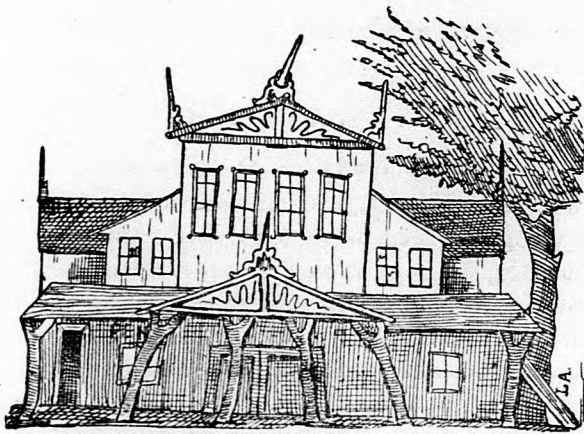
*

A «*Magyar Egyletbe*»-be, mint halljuk, *Simkovic*s Ignác mészáros is hajlandó belépni, de csak oly feltétel alatt, ha az egyesület a «Nyelvében él a nemzet!» mellett ezt a mottót is fogja hirdetni: «Marhanyelven éljen a nemzet, mert az olcsó és tápláló eledel!»

*

Justh Sándor örtanyája. Ugy halljuk, hogy *Justh Sándor* a Kőröspartra néző Grám-féle házban állandó lakást vett ki, hogy onnan ellenőrizhesse a kishid építését és a polgárok ízéjét.

DITRÓI JÖN!

Mosolyog *Hoványi Géza*,
Mert a bódéra pályáznak:
Véghetetlen nagy a kedve
A jó *Várad*i Zsigának.
Sőt az egerek közt is nagy
Szörnyükép most az öröm
S a bódé is tánczra perdül.
Miért? — Mert *Ditrói jön!*

A hogy e hír kiszivárgott,
Mindjárt kicsiny és kevés
Lett *Arad* és *Nagyvárad* közt
A vasutközlekedés,
Most már *Kolozsvár*ra járnak
Habituék. Nem töröm
Fejem én e változáson.
Tudva van: — *Ditrói jön!*

SAL FERENCZ APOTHEOZISA.

— Diszelőadás a városházán. —

A városháza nagytermében annyi a lelkesedés, hogy szinte sok. A fizetés emeléstelen diurnisták ünnepi kabát hiányában ünnepi arcot öltenek. *Friedländer* tojást eszik, hogy a polgármesterre nagyobb éljeneket kiálthasson.

Komlóssy Pál is meg akarja mutatni, hogy ő magyar, és valódi magyar disznósirtól fénylő diszmagyarban rukkol ki az ünnepre. *Stern* Hermann halkan mormogja az ünnepi csendbe:

— Pedig jobban illenék ehhez az ünnephez a *frakk*.

Dús László homlokán ünnepi vezérezikk vészfelhője borong. A Tanács többi tagjai is ünnepélyesek. Csak *Bordé* mosolyog, amire a polgármestertől engedélyt kért, mert ő most nem vetheti le a mézes hetes hangulatot semmiféle vaskoronáért.

A főispán hangja a meghatottságtól úgy kesereg, mint *Knapp* Ferencz arra a gondolatra, hogy új téglagyár épül.

N. *Justh* Sándor a napirend előtt föl akar szólalni.

Bertsey György csak azt akarja mondani, hogy menyivel szebb lenne ez az ünnep, ha már volna ártézi kutunk.

Br. *Döry Jóssef*:

Nagyméltóságu urak!

És csak tisztelt urak!

Csak nemrég zajlottak le azon emlékezetünkben kedves napok, midőn *Kossuth*ot e teremben leszavazták. — A polgármester reputációja érdekében ezért is sietek kijelenteni, hogy ő a vaskoronát nem azért kapta, hanem azért, mert az élet olyan, mint egy lánchíd. (Helyeslés.) *Nagyvárad*nak két nagy alakja volt: *Szent László* és *szent*, akarom mondani *Sal Ferencz*. (*Dús* László a mellőzés miatt indignálódva csóválja fejét!) *Szent László* azért alapította *Nagyvárad*ot, hogy *Sal Ferencz* polgármestere lehessen. (*Weiszlovits*: Eljen *Szent László*!) Kitüntették polgármesterünket hosszú éveken át, különösen az állandó színház fölépítése körül kifejtett buzgóságáért. (*Ragány* János: Eljen!) Átadom hát neki azt a szép sárgát, ami az ő mellére hullott. (Falrengető éljenzivatár.)

Sal Ferencs: (a kiosztandó szivarokkal kezében.)

Ő felségének soha se volt még jobb alkalma bebizonnyítani, hogy ő a legigazságosabb uralkodó, minthogy engem kitüntetett. (*Müller* Salamon: Nem is mólaszthatta el az olkolmat!) A kormány ő felsége által kitüntette bennem a polgármesterben *Nagyvárad*ot. De hát ki másban tüntethette volna ki? *Tan Komlóssy* Pálban? — Vagy valamelyik másik 39-esben? (*Stark* Gyula: Hm... bizony én is most ültem a 25 éves jubileumomat!) Ebből is láthatjátok, édes öcsém, akik fiatalos hévvel hebe-hurgyáskodtok, hogy ki vagyok én? Ő felsége millió gondjai köze-

pette is tudja, hogy ki az a Sal Ferencz? (*Kunyhóssy* János: Azaz, hogy nem tudta: *csak* a főispán figyelemztette rá.) És még ti beszéltek színházról, mikor én nem akarom? (*Hoványi Géza, Hlatky Endre, Várady* Zsiga töredelmesen verik a mellüket.) Most pedig még egyszer megbocsátok nektek és befogadlak atyai kegyelmembe. De azt modom, hogy többet ne bosszantsatok azzal a színházzal, mert különben — esküszöm a vaskoronára, — sohse kaptok tőlem egyetlen szivart se, — kivéve Friedländer Samut! Ő az én szerelmes fiam, akiben nekem kedvem telik. (Kár. A közgyűlés bereked az éljenzéstől. *Rácz* Mihály is ódai lendülettel éljenez. Dr. *Munk* Béla hangszálai megrepednek.)

Dr. *Hillinger* Lipót: A rondjosok! Potyára önnepelnek! Hát nem tudnak nálam rendezni egy vaskoronás bankettet! Szervosz az ilyen önnepnek!

Sal Ferencz elevenen megdicsőül, és szét oszt egy láda szivart. (A városházi 39-es zenekar rázendíti a Gotterhaltét és a Tararabumradiét.)

— Görög és schwarczgelbtűz. — Tableaux. —

TORTA ÉS KIFLI.

— Müller Salamon czukrász pékész, bölcs mondásai. —

Oraim és höldjeim! Igazán nem molaszthatok el az alkalom, hodj megbatránkozásam ki ne fejezzem, a miért a herr fűn *Sipos* Orbán megint nem nyogszik, és sinálja *Nadjváradon* megint edj ój edjletet, a «Madjar edjlet»-et. Hiszen khérem olásan már annyi edjlet van *Nadjváradon*, hodj minden ójam más-más edjletnek a tagja. Nű hát mire voló mán ez, mit itt a czél, — nű mondjad meg nekem *Aczél!*

És nem molaszthatok el az alkalom, hodj megbatránkozásam ne fejezzem ki a «Madjar egylet» pragramja ellen. Azt mandják, hodj mindenre, a mi nem magyar, rá fognak ragasztani edj iljen felirasó czédulkát «*Nyelvében éli mogát a nemzet!*»

Nű mondhatok, hodj ez nagyon szép lesz. E szerint *Recs* L. E. Ruutz a gázdirektor, a ki nem magyar, hanem anglios fogja magát nagyszerősen kinézni. A czipője talpától kezdve egészen a feje bóbjaig lesz ő telelerogosztvo avval a felirással, hodj: «*Nyelvében él a nemzet.*»

Meg aztán, ha még az az edjlet a Möllereiban tartaná az öléseit, hát beledjeznék, így appenálok ellene. Nekem nem kell!

Nem molaszthatok el az alkalom, hodj ne gratoláljak *Weckerlét*, a ki talán még okosabb ember lehet, mint *Mihelfy Dalfi*, mert hiszen miniszterelnök lett belőle. És gratolálok *Hieronyminek* az ój belögyminiszternek, a ki politikai mőködését nem is kezdhetné meg szebben, mintha első sorban jóváhagyná az én «rabkosztélelmezésem»-et. Ebből látom majd meg, hogy mennyire bizhatik benne az ország.

Egyébiránt hallak, hodj *Hieronimy* onokabátyja dr. *Várady* Zsigának. Nű hát én sem vadjok hálátlan, és ha belögyminiszter engedélyezi nekem a rabkosztzállítást, én feleáron adak ezentől az ő onokaöccsének, dr. *Várady* Zsigának a vedjes jömölcsöt.

Kisasszony, hiszen todja már, hodj mit adja nekem.

NAGYVÁRADI KRÓNKA.

Dióssy Soma — és Offenbach.

Hogy a menyországnak mi köze a meszelőnyélhez, azt eddig még nem bírta felfedezni a mélyen tisztelt emberiség, de hogy *Dióssy Soma* veterán piktorunk, önkéntes tüzetoltogatónk sattöbbink, hogyan kerül össze *Offenbach*hal, azt mindenkinek szívesen megmagyarazza *Beleznay Antal*, a hang fináncz.

Hárman valának..., mert tres faciunt collegium *Walter Mantal*nál a sörházban. *Weingärtner* Andor sör és gazdasági titkár, *Beleznay* a hang fináncz, és *Dióssy* a nagy zenei kapacitás!

És ittak ők, és ettenek... a katonabanda vidám hangjainál.

A katonabandának nagy bämulója *Dióssy Soma* csakhogy nem szereti az *Offenbach* zenét.

Szegény *Offenbach!*

És *Dióssy* ezen *Offenbach* gyűlöletének olykép adott kifejezést, hogy amikor a katonazene rázendítette azt a nótát, hogy:

«Tarara bum dié!
Tarara bum dirá!»

Dióssy idegesen kelt föl.

— Menjünk innen, menjünk!

De miért? marasztalta *Beleznay*, hát nem szép nóta ez a *Tarara bum dié?*

— Szép, lehet hogy szép, de én meg nem hallgatom.

— De miért?

— Mert *ki nem állhatom az Offenbach zenét!*

Óh boldogtalan Offenbach! Vége a te nagy renoméknak. Dióssy nem szereti a te muzsikád. Kampecz már neked.

A nagy fogadás.

H. az «arany ifjuság egyik disztagja, és F. városunk dicső atya rettenetesen politizálnak a Mülhereiben!

Ha Baross Gábor élt volna, jegyzi meg H., akkor ő lett volna most a miniszterelnök!

— Olyan nincs, szól közbe F., akkor is Wekerlét nevezték volna ki.

— No én már csak azt mondom, vág vissza H., hogy Baross Gábor...

Eh mit, türelmetlenkedett F. Hát fogadjunk...

— Jó fogadjunk!

És fogadtak H. és F. a fölött, hogy ha Baross Gábor élne, ő lenne-e most a miniszterelnök, vagy sem.

Vajjon melyik nyeri el kettőjük közt a fogadást?

Szörnyeteg a „Fekete Sas“-ban.

A «Fekete Sas»-ban szörnyeteget mutogatnak.

Müller Sa amon át megy a Szent-László-téren kedves szomszédjához, hogy a monstrumot megnézzé.

— Mi az entre?

— 20 krajczár.

Salamon dühbe jön.

— 20 kr! Mböh! 20 krért én szebb szörnyeteget is láttam már.

Estély után.

— Tessék! Kicserélték czilinderemet! Valami számáré került hozzám. Oly bő, hogy a nyakamba esik.

— En is ugy jártam. Valami majomé maradt rám. Ép a fejem bubján áll meg.

— Ninini, hiszen az én czilinderem van rajtad!

— És rajtad az enyém.

KOSZORUS ÉS VASKORONÁS SAL FERENCZ POÉTA TITKOS VERSEIBŐL.

Gratulációk.

Mily szép az élet,
Én nem cserélek
Óh senkivel!

Hogy gratulálnak
Vaskoronának
Ők ezrivel!

Örömmel látom
És megkinálom
Őket nagyon.
De baj az kérem,
Hogy sajna érzem
Fogy szivarom.

*

Téli dal.

Zord a tél, a fülem fázik,
Hivatalba sietek.
Ott is olyan hideg minden,
Hamar be is fütetek.

Zord a tél, a fülem fázik
S orrom hegye végtelen.
Ámde jön felém *Justh* Sándor.
S rögtön *nagy a melegem.*

IRODALOM.

Legközelebb megjelenik:

a Nagyváradai és biharmegyei időjós kalendárium

az 1893-ik esztendőre, melyben dr. Falb Rudolf a következőket jósolja meg.

Január. Hideg lesz. A városligeti tó oly keményre vagy *Kátkay* József nagy öröme, hogy az meg *Smerhovszky* József alatt sem szakad be. — Betagynak a közraktar részvényesei is. — *A polgármester* fázik arra a gondolatra, hogy az allando színházat fel kell építeni. — *Mezey* Mihály balt rendez. — *Beleznay* énekel, *Hullinger* a markat dörzsöli.

Február. A «*Szigligeti kör*» meg mindig készül az első matinéra. — *Déry* Janos beall a Rimanóczy fürdőbe masszírozónak. — *Waldman* Lajos felfedezi a kolera biztos gyógyszerét. — *Dus* László megírja *Huncsák* Jánossal együtt a Püspök-fürdő történetét különös tekintettel a tatárjárásra. — *Bordé* Ferencz csupa bosszúból új grájzlerájt nyit a Körözs-utczán *Justh* Sándorral szemben.

Márcsius. *Faksy* Gusztáv megkapja a vaskorona-rendet. — *Sal* Ferencz hirneves poétánk új tavaszi költeményeket ír, s azokat *Szokoly* Tamásnak dedikálja. — *Sipos* Orbán új kulturális egyület alakít. — A pénzsükséglet oly nagy, hogy megalakul Nagyváradon a hatodik, hetedik és nyolczadik bank. — *Wachsmann* Albert a műtrágyagyár mellé illatszervárt épít.

Áprilisban. Bolondok hónapja lévén, *Sal* Ferencz bankettet rendez mindazok számára, a kik még hisznek az állandó színház felépítésében. — *Dr. Váradi* Zsigmond Knapp Ferenczcel Pisába indul az ottani görbe torony kiegyenesítésére. — *Fusth* Sándor ártezi kutat furat a Körösben, ahol nagymennyiségű Körösvizet talál. — *Schlauch* Lőrincz nagyváradi püspök néhány napra meglátogatja Nagyváradot.

Május. *Hoványi* Ferencz lemond, és helyette *Waldmann* Lajos lesz a főorvos. — *Beöthy* Algernonnak szobrot állítanak Ugrán. — *Szell* Kálmán jubileumot ül Szalontán. — *Weingärtner* Andor felolvasást tart a «Bazár»-ban a sör hatásáról.

(Folytatása következik.)

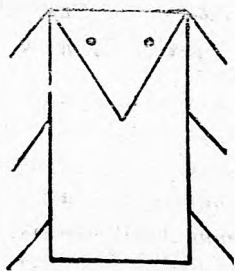
A TEKINTETES TÖRVÉNYSZÉKRŐL.

Csanády Ákos és a malacz.

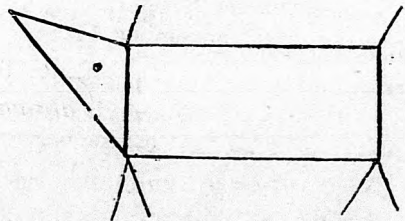
A tekintetes törvényszék érdekes ügyet tárgyalt a héten. *Balázs* Mária dámosi rumuny asszony volt vádolva, hogy a kis csecsemőjét magára hagyta és azt megrágta a malacz.

A törvényszéki tárgyalásról a «Bagoly» tudósítója ezeket jegyezte föl.

Bevezetik a vádlott asszonyt is, a malaczt is mely szép illedelmesen megáll a törvényszék előtt, amint itt gyönyörködhetünk benne :

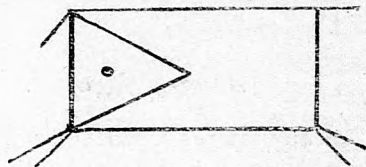

A malaczra rábizonyul, hogy tényleg ő rágta le a gyerek kezét. *Nesztor* József azonban hatásos védbeszédet tart ez ügyben, tolmácsolván egyttal az elszontyolodott malacz őszinte megbánását, és azon körülményt, hogy a vádlott malacz büntetlen előéletű. A védbeszédben *Nesztor* remekelt és ennek hatása alatt a malacz ugyancsak hetykén hordja fenn az orrát :

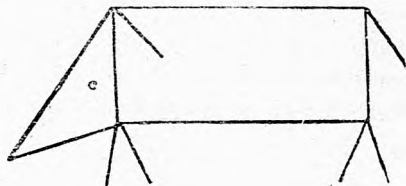

De jaj! öröme csakhamar ürömmé változik ; mivel-hogy *Csanády* Ákos kir. ügyész föláll és mennydörgő

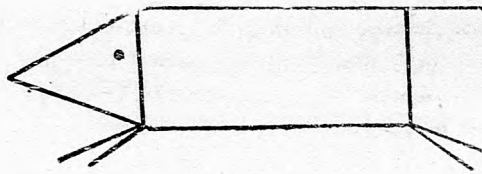
vádbeszédet tart ellene, hivatkozva a büntető kodex megtorló paragrafusaira, amⁱ cseppet sincs inyére a malacznak — félre is fordítja a fejét, hogy azt ne is hallja :

A törvényszék félre vonul, és ítéletet hoz a kegyetlen vádbeszéd hatása alatt, ami a malacznál az elszontyolodás e metamorfózisát idézi elő :

És végül ime az a jelenet, mikor az ítéletet végre akarják hajtani :

A KOMÁDII CSODA.

Komádiban csoda történt. *Kohn* Lázár odavaló lakosnak ujszülött gyermeke két fejvel jött a világra.

Ez a csoda fülebe jutott *Beöthy* Algernonnak, Komádi szellemes országos képviselőjének, a ki fejsőválva jegyezte meg :

«Milyen szerencsés ember lesz abból! Ha az egyik feje tele lesz már adóssággal, mindig marad még egy feje, a melyikkel gondolkozhatik!

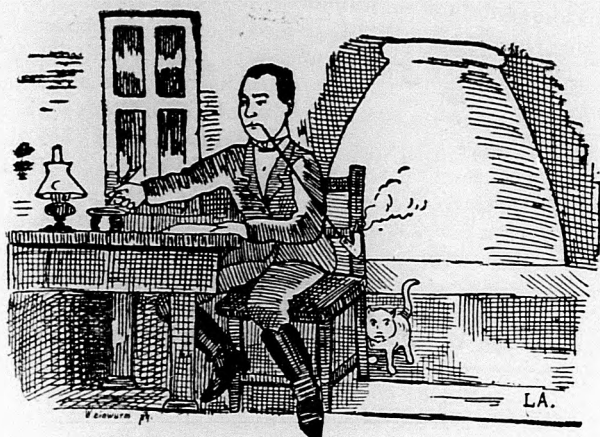
Maga *dr. Lamberger*, az odavaló orvos is meg volt lepve, és vizsgálat után kijelentette, hogy ilyen természeti csoda még nem létezett.

Csak szegény *Kohn* Lázár volt nagyon elkeseredve, hogy mi lesz már most ebből a gyerekből.

Hogy mi lesz belőle, vigasztalta *dr. Lamberger* az apát. Hát egy universal genie! Képzelve az egyik fejével az ügyvédi, a másik fejével az orvosi tudományt magolja be. S lesz belőle orvos és ügyvéd egyszere.

Ebben aztán megnyugodott a boldog *Kohn* Lázár.

V I D É K.

TAKARÉKOS CSALÁDAPA.

— Margittai történet. —

Városunkban van egy többszörös családapa, a kit mindenki úgy ismer, mint a takarékoság mintaképét. Ezen ősi erényét jellemzi a következő kis anekdota.

Este, vacsora idején megszólítja gyermekeit:

— *No gyermekek, a ki nem akar vacsorát enni az kap egy hatost!*

Persze, hogy mindegyik gyerek inkább a hatost akarja, és inkább mindegyik lemond a vacsoráról.

Reggel aztán, mikor a gyermekeknek szinte korog már a hasuk, így szól a takarékos családapa:

— *No gyerekek, a kinek reggeli kell, az adja vissza azt a hatost!*

Persze, hogy mindegyik gyerek készséggel adja vissza, mert mind nagyon éhes.

A takarékos családapa pedig örül, hogy ilyenképp megszaporolta a vacsora árát!

*

ÖRÖKPECHES PÉCHY FURA KALANDJAI.

vagy:

KERÜLD A LIBÁT.

— Berettyóújfalusi jeremiád. —

Patyikusról szólok, ki legény a gáton;
Dehogy is van párja tizenkét határon!
Szörnyü tehetséggel vagyon ő megáldva,
S mégsem megy semmire, isten, ember látja,
Mert a «pech» üldözi minden nyomon-lépten,
Nem kap «gyógytár-jogot» Biharvármegyében
Kerüli őt sajna szerencse áldása,
Akárcsak a tótot az a forró kása,
Vagy tán megfordítva, no de mindegy kérem,
Fődolog, hogy Péchy peches mindenképen.

Folyt a készülődés egész váradszerte
A jubileumkor, Péchy megneszelte.
Elhatározta hát, ő is illuminál,
Görögtüzet gyújt fel, hadd éljen a király,
Do a hogy meggyujtná azt a görögtüzet,
Bajusza, szakálla fogott attól tüzet,
Oda Don Juanunk diszesége, éke,
Friss vaj, tejfel került bajusza helyére.

Áldozata lett ő akkor a nagy pechnek
Igy jár az, kit az Istenek nem szeretnek.

Hogy ily csufos pechet ért a becses képe
Áttevé lakását a Sárrét szivébe
Ánglus fővel tekint, nincs már rajta hiba
Hátha rátekinne egy falusi liba
Bicyclizik, szörnyü sebességgel lót, fut
Észre sem veszi, hogy előtte a sok lud,
Hogy egy ép a küllő elé tette nyakát.
Péchy bicyclizne, — ám előtte a gát
Bicycli megzökken — a libának vége
Ott ömlött ki rögtön szegény állat vére.
Péchy pedig nem lát, — egyensúlyt veszítve
Földre bukfenchezik, ott van kiterítve
A sok lúd gágogva tőle szerte rebben
Péchy meg a földön többet meg se nyekken
Mértföldmutató kő lett nagy ijedtébe
Fekete betűkkel az lesz rája vésvé,
Hadd tudja meg minden bicyklis, ha nézi:

*«A lud nézésének
Áldozatja itt lett
Örökpeches Péchy.»*

Ujfalusi.

WEKERLE ÉS WALDMANN LAJOS.

*Nyilatkosat.**

Tekintetes Szerkesztő ur!

Becsés lapja mult heti számában a miniszterválság alkalmából ön engem is kombinációba vett, mint miniszterjelöltet.

Nem tagadom, hogy titkon mindig aspiráltam erre a rangra, ám most a szerkesztő ur által nekem felajánlott miniszteri tárczát nem fogadhattam el.

Nem pedig azért, mert az esetben Müller Salamon lett volna a miniszterelnököm, én pedig a Müller kabinetjébe semmi körülmények között nem lépek be.

Soha nem kóstoltam a Müller Salamon süteményét vagy fagylaltját, hát nem akarok az ő kabinetjéből sem enni.

Ha *Wekerle* szólitana fel, — hogy vállaljak el egy miniszteri tárczát, — hát neki tán megtenném ezt a kis szivességet.

Wekerle azonban nem lévén törzsvendég a «Magyar Király»-ban, bizonyára megfeledezett rólam. Mihelyt eszébe jutok, — újabb nyilatkozatot adok ki.

Annyit már előre is mondhatok hogy a «Magyar Király» beleegyezését birom.

Nagyvárad, 1892 november 17.

Teljes tisztelettel

Waldmann Lajos,

okl. kávé, jeles szónok, kiváló
kolerabiztos, miniszterjelölt és
egyéb semmi.

* Az e rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

A «BAGOLY» ÜZENETEI.

Kiváncsi. Helyben. Az az **S** betű sem Sarkadi sem Szántó, hanem egy harmadikra vonatkozott. Hogy is lehetett azt összetéveszteni! **Ujfalusi.** Csak máskor is ily vigan! Mindig szívesen látott vendégünk lesz. A versezeten egy kicsit simítottunk, a mire egy kis gyakorlat után nem lesz szükség. — **B-bé.** Helyben. «Ének a cylinderről» című versét küldje el Nyiregyházára, csak ott tudják igazán méltányolni poezisét. — **Arion.** Margitta. Vannak dolgok, a melyeket mindnyájan elítélünk, de azért szívesen cselekszünk alkalomadtán valamennyien, azért hát ne is bolygassuk az ilyen megbicsaklásokat, hiszen a virágnak megtiltani nem lehet — **P. R. Helyben.** Üres szóbeszéd az egész. Ha a Mór megtette kötelességét, Móricz mehet. — **K. S.** Helyben. Ne higgye kérem, hogy nekünk akár egyik, akár másik iránnyal célunk van. Ha ezt

valaha ránk tudják bizonyítani, akkor sutba dobjuk a tollat rögtön, és megyünk. Egyáltalában nem áll ez a többi nagyváradi hírlapíróra sem. Különböző tehetségek, de valamennyien igaz újságírók, a kik érdekből vagy mellékcélból nem legyeznek, és nem is támadnak soha senkit. Legyen meggyőződve, hogy a helybeli zszurnalisztika még nincs korumpálva, — s ha az érdemet elismerik és méltányolják, az korántsem legyezgetés. — **Tarara** Helyben. Nem foglalkozhatunk vele, mert az ügy még nincs befejezve. — **B. D.** Élesd. Vigan csattog, — csak a verseket kell egy kicsit megfésülni, mert a rimek nagyon Ecsediszerűek. — **Névtelen.** Ilyen, valóban «aljas» állítások és egy renomirt ember reputációjának tönkretetésére irányult cikket tessék máskor aláírni. Ha van bátorsága gyanusítani, legyen bátorsága a neve alatt tenni azt, különben nem állunk önnel szóba sem.

Felelős szerkesztő: FEHÉR DEZSŐ.
Főmunkatárs: SAS EDE.
Kiadótulajdonos: LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA.

HIRDETÉSEK.

LEGOLCSÓBB NAPILAP

az **IVÁNYI ÖDÖN** kitűnő szerkesztésében mindennap, még vasárnap után, hétfőn is megjelenő

„NAGYVÁRAD“

oly változatos tartalommal, hogy közleményeivel még a fővárosi lapokat is megelőzi.

A közkedvelt lap előfizetési ára:

Szétküldéssel		Szétküldés nélkül	
Egész évre	10 frt — kr.	Egész évre	8 frt — kr.
Fél évre	5 frt — kr.	Fél évre	4 frt — kr.
Negyed évre	2 frt 50 kr.	Negyedévre	2 frt — kr.
Egy óra	1 frt — kr.	Egy óra	— frt 80 kr.

Mutatványszámokat kívánatra egy hétig díjmentesen küld a kiadóhivatal.

Megrendelhető e lap kiadóhivatalában, Nagyvárad, Olaszi, Úri-utca 702. sz. **LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA** nyomdája.

SZENSZKY M.

férfi-szabó terme

Nagyváradon, Olaszi, Bémer-tér, Karaguj-ház, I. em.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel és t. vevőimmal tisztelettel tudatni, hogy

Hunt & Winterbotham

londoni, továbbá belföldi gyártmányu legújabb divatú őszi és téli szövetekből dús raktáram van.

A szabásokat a legújabb divat szerint, személyesen végzem, s műhelyemben saját felügye-
letem alatt dolgoztatok.

Mintákkal kívánatra szívesen szolgálók.

Becsés pártfogást kér

Szenszky M.
Nagyváradon.